

כשהמציאו את הפניצילין, הוכיחו את יעילותו מיד.

„אני חושב שאנשים הפונים לשם הם רק אנשים במצב של ייאוש, הסובלים מבעיות פסיכוגניות או פסיכוסומטיות, ולא מבעיות גופניות דוקא. אם גבר חסר כוח-גברא ומבחינה גופנית הוא בסדר, טיפול בתאים חיים לא יעזור לו. אותם ההורמונים הוא יכול לקבל באופן טבעי מחומרים אחרים. הטיפול הדרוש לו הוא דוקא נפשי, כי גבר המרגיש עצמו חזק מבחינה נפשית, כוחהגברא יחזור לו מאליו.”

פירסומיהן של הקליניקות מבטיחים לרפא גברים אשר כוחהגברא שלהם חלש, על סמך העיקרון שאיתו חלק הנלקח מתא החיה, יטפל באותו חלק הלוקה-בתוסר באדם. לגברים אלה מוזיקים הרופאים תערובת של תאי-חיות מחלקי אשכים, מוח, ומבלוטת יותרת-הכלייה. הרופאים חסידים שיטה זו אף מאמינים שבתערובת של אשכים עם שילייה אפשר לתקן אי התפתחות מינית, ולטפל גם בסטיות מיניות כגון הומוסקסואליות לגילייה.

”זה סתם

שטויות!”

מספרת עדה צימבליסטטה, חושבת חלוק, שבעלה עבר טיפול לחיזוק כוחהגברא שלו. „משנישאתי לבעלי, מר-ריס, הוא היה בן 72. גרנו אז בנהריה, ובקיץ התגוררנו בביתנו השני בלוגאנו שבשווייץ. בשבילי, בעלי היה בסדר גמור. אך בנו מנישואים קודמים הפציר בו לפנות לקבל טיפול להחזרת הנועורים וכוחהגברא שלו. אני הייתי צעירה מבעלי ב-32 שנים, ואולי זו הסיבה שהוא הרגיש צורך ללכת לקבל טיפול כזה. נסענו לקליניקה של ד"ר ניהנץ במונטריי (שווייץ). במשך שבוע של הטיפול התגוררתי בבית-מלון קרוב, ולאחר הטיפול חזרנו הביתה. בעלי אמר שהוא מרגיש את עצמו יותר צעיר, אבל מבחינת כוחהגברא שלו לא היה שום שינוי. גם איי הרגשתי שזה אותו הדבר, וזה רק היה ביובו כסף. בעלי נפטר לפני כמה שנים, ואני מוכרחה להגיד שהטיפול הזה היה סתם שטויות.”

יעילותה של שיטה זו הועמדה בספק כבר בשנות ה-50, באותם נימוקים של היום. מאידך, אין חסידי השיטה הזו יכולים להביא הוכחה מדעית או מעשית לכך שבתאי האדם אכן התרחש או השתנה דבריהם לאחר הטיפול. תחת זאת הם

הפאצי"נס הישראלי

מוריס ועדה צימבליסטטה הישראלים. מוריס ביקש בגיל 72 לעבור טיפול ניהנץ במונטריי, שווייץ, במטרה להחזיר לשמו את כוח הגברא שאבד לו. לטענת אשתו הניד בלעה כי חש עצמו צעיר יותר בעקבות הטיפול, אלא שהיא לא הבחינה בשום שינוי ביולוגי או פיזיולוגי שחל בו.

בשוק-הכספים האירופי מניות בהשקעה של 50,000 אלה פרנקים, הנושאות 10.5 אחוזי דיווידנדר.

מאחר שרב מיספר האנשים המחפשים כיום את המרפא לצרותיהם בטיפול בתאים חיים. נקטו סוף-סוף המדענים — לאחר שנים רבות של משיכת-כתפיים וחילוקי-ביטול — עמדה מוגדרת. איגוד הרופאים הגרמני קבע, לאחר בדיקה מדוקדקת של הנושא, כי „אין שום הוכחות תיוביות לפעולת הטיפול בתאים חיים. הם לא רק חסרי-השפעה, אלא גם מסוכנים.”

אמר פרופסור דויד סר, ראש החוג לגניקולוגיה באוניברסיטת תל-אביב ומנהל בית-החולים ליולדות בבית-החולים על שם שיבא: „טיפול כזה יכול לגרום לריאקציה של הגוף כולו, ולדחיית נוגדנים. אם אדם יצטרך לקבל בעתיד תרופה מסויימת שתכליל את הנוגדנים שהגוף קיבל — הגוף ידחה זאת, ובכך תמונה הסכנה כולה. אם היו מוזיקים לאדם תאים של אדם אחר, אולי הגוף לא היה דוחה זאת. אך תאים של חיות הם חומר זר לגוף האדם.

הרעשנית שניתנת לו בעיתונים ובתחנות הטלוויזיה באירופה, והמלוות בתמונות ובהבטחות בפרוספקטים ציבעוניים, בנוסח: „שמונה דקירות בישבן, ואתה אדם חדש.”

הפירסומת לטיפולים אלה הפכה נמרצת ורעשנית עוד יותר בחודשים האחרונים, והיפנתה את דעת-הקהל ואת איגוד הרופ

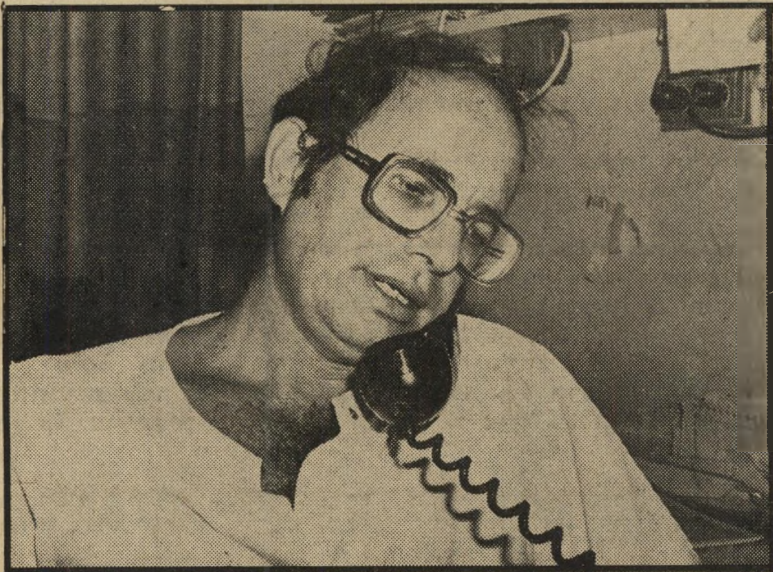
המטפל

הפרופסור השווייצרי ניי-הנץ, שנפטר בשנת 1971, ממציא שיטת הטיפול להחזרת ה-עלומים, באמצעות תאים מבלוטת של-המחיות. משמאל למטה, הסנטוריון של פרופסור ניהנץ במונטריי, המשמש כמכה של מבקשי הנועורים. שם מקבלים טיפול כמה מהאישים המפורסמים ביותר בעולם.

ללא עישון וללא שתית אלכוהול.

כתבת-שער שהקדיש השבועון הגרמני שטרן לנושא זה, בהודש שעבר, סיפרה כי גם הקאנצלר המערב-גרמני לשעבר, קונראד אדנאור, קיבל טיפול כזה. כן מנתה הכתבה שורה של אישים מטופלים מפורסמים, כמו וינסטון צ'רצ'יל, האפיפיור פיוס ה-12, השחקנים מרילין מונרו, מרלן דיטריך וגארי קופר, ועוד אישים ידועים בעולם-הבידור בגרמניה ומחוצה לה.

הכתבה בשבועון הגרמני סיפרה גם, כי מושל קובה, פידל קאסטרו, תיס אליו להוואנה, במטוסי-סילון מיוחד, צוות שלם כדי לבצע בו את הטיפול. גם מלך סעודיה,

ד"ר אפרים גזית
טיפול לטווח שעות

פרופסור דויד סר
ריאקציה של הגוף

מסתמכים על הכירורג השווייצרי, חלוק שיטת-טיפול זו, הפרופסור ניהנץ, שנפטר ב-1972. הסיפור טוען כי באחד באפריל 1931 טילפן אל ניהנץ רופא, אשר בטעות — בשעת ניתוח גרוגרת — התך לפציינטית חלק מבלוטת-התריס (הנמצאת ליד הגרזר-גרת, בפיקת הצוואר). כתוצאה מכך ירד שיעור הסיידן בדמה של האשה, שהחלה סובלת מעוויות חזקות והיתה על סף המוות.

פרופסור ניהנץ, שהוחש למקום, הביא מבית-המטבחיים בלוטת-תריס של עגלה רכה, חתך אותה ועירבב את התאים עם (המשך בעמוד 71)

„בזמנו היתה תוכנית שדובר בה, וגרסה להקפיא את השילייה של האדם שנולד כדי שבבוא הומך, אם יצטרך, יוכלו לקחת תאים מוקפאים מהשילייה של האדם עצמו. פרופסור חיים שיבא המנח ניהל משא-ומתן על רעיון זה, שנקרא, בנק לשילייה עם חוקר צרפתי, אך התוכנית לא יצאה אל הפועל.

„השילייה ידועה כבית-הרושת להורמור-נים,” אמר הפרופסור סר, „אך איננו זקיר קים לשילייה של חיה כדי לקבל הורמונים אלה. היום מייצרים אותם בשיטה סינתטית, והשפעתם הרוכה. שיטת הטיפול בתאים של חיות לא הוכחה עד היום, ואם היה בזה היגיון, זה היה מוכיח את עצמו מכבר.

אם הגרמני לעבר הרופאים העוסקים בטיפולי החזרת-הנועורים, ואכן, זהו עסק בעל מהזוריות ריווחית של מיליונים, המחזור השנתי בקליניקה השווייצית ניהנץ, שהיא גם המפורסמת ביותר, עומד על חמישה מיליון פרנקים, והסנטוריום של ד"ר בלוק בלאנג-ריס בגרמניה, הרוויח השנה שמונה מיליוני מארקים.

הדרישה לטיפולים אלה גוברת והולכת עד כדי כך שכיום, 4500 הרופאים העוסקים בהם נותנים ללקוחותיהם ומנהלתה של שלושה חודשים. בעיקבות הדרישה הגוברת הרחיבו המירי-פאות את עיסקיהן, וכיום הן מציעות

אבן-סעד, תיס אליו למידבריות צוותים של רופאים על כבישים.

„השיטה

לא הוכחה!”

השמועות מספרות כי גם דויד בן-גוריון והנשיא זלמן שזר עברו טיפול כזה, וכי מנהיג ציוני ידוע מקבל טיפול כזה עד היום, אך אלה הן שמועות שאי אפשר לוודאן. תחום-טיפולים זה מכונה על-ידי הרופאים „הכיבשה השחורה של הרפואה”, אך לא רק בגלל הטיפול הרפואי המפוקפק, לדעתם, אלא גם עקב הפירסומת